

have ønsket, at den var faldet for flere Maaneder siden; thi det er aabenbart, at den Uro, der umiskendelig har været til Stede, og som jeg for mit Vedkommende ogsaa, i alt Fald udenfor Tinget, har gjort opmærksom paa, er vakt netop fra Regeringspartiernes Side ved Udtalelser, der indeholdt Tvivl om, at Regeringen vilde benytte vort Forsvar paa den Maade, Hensigten altid har været at benytte Forsvaret paa, nemlig i Neutralitetens Tjeneste. Men det er ikke min Agt ved denne Lejlighed at rejse nogen Diskussion eller foranledige en stor Debat. Jeg paaskønner virkelig, at Ministeriet er fremkommet med disse Udtalelser, og jeg haaber, det vil føre til, at vi faar Fred om dette Spørgsmaal, og at alle her i Landet bliver klar over, hvad vort Forsvar skal benyttes til.

Forsvarsministeren (P. Munch): Maa jeg i Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte, sige, at naar han udtalte Ønsket om, at disse Udtalelser, som er fremsatte her i Dag, var fremsatte for flere Maaneder siden, ser jeg ikke, at han har nogen Grund til at fremsætte et saadant Ønske. Paa det Tidspunkt, da Krigen brød ud, blev der her fra Regeringens Side gennem Konseilspræsidenten og gennem Udtalelser til det danske Folk paa anden Vis fremsat Anskuelser, som i hele deres Indhold svarer til, hvad jeg har fremsat her i Dag. Vi var paa det Tidspunkt, som vi stadig har været i Rigsdagen, enige om, at man ikke skulde give sig til at føre en Diskussion om Enkeltheder i alt, hvad der staar i Forbindelse hermed, idet en saadan Diskussion let vilde kalde Modsætningerne, som vi netop skulde lade hvile, saa længe Krigen stod paa, frem. Derfor blev der intet Spørgsmaal rejst her i Rigsdagen. Derfor var der ingen Anledning til at fremsætte yderligere Udtalelser. Siden har der saa været ført en Pressekampagne. Det ærede Medlem mindede om, at han havde taget Del i den udenfor Salen, og den har fremkaldt — som jeg allerede nævnede før — Udtalelser, som bevirkede, at der opstod adskillig Uro om Spørgsmaalet. For første Gang foreligger der nu her i Rigsdagen nogen Anledning til at udtale sig om disse Forhold gennem den Henvendelse, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgekreds (Wulff) har rettet til mig her i Dag, og saa snart denne Henvendelse er fremkommet, har den faaet sin Besvarelse, et Svar i nøje Overensstemmelse med den

Opfattelse, som Regeringen under Behandlingen af disse Spørgsmaal under denne Krig bestandig har handlet ud fra.

J. C. Christensen: Den højtærede Minister tager fejl i to Ting. Han tager fejl i, at det er en Pressekampagne, der har foranlediget den omtalte Uro. Nej, straks efter, at Krigen udbrød og straks efter, at Ministeriet havde begyndt at træffe de Foranstaltninger, som vi var enige om, var der Medlemmer af Regeringspartierne, som ude paa Møder udtalte, at de vilde haabe, at Ministeriet til sin Tid vilde forbyde Soldaterne at skyde, og Udtalelser i den Retning, uimodsagte fra Regeringens Side, er det, der har vakt Uro. Og den højtærede Minister maa ikke fortænke os i, at vi, som virkelig mener, at der skulde være Enighed om at bruge disse Forsvarsmidler ordentligt, naar Tid skulde være, har ængstedes ved denne Uro og har paa-talt Grunden dertil.

Den anden Ting, den højtærede Minister tager fejl i, er, at han siger, at der ikke tidligere har været Anledning til at fremkomme med en saadan Redegørelse her i Rigsdagen. Det har der været. Jeg erindrer om, hvorledes der tidligere her under Forhandlingerne har været rettet Spørgsmaal om disse Forhold. Jeg erindrer om, at der fra det ærede Medlem fra Søbys (Pinstrup) Side har været spurgt, om Ministeriet vilde udtale sig om Indkaldelserne, om Trangen til dem o. s. v., men da afviste Ministeren Spørgsmaalet.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg vil til det ærede Medlems (J. C. Christensen) sidste Bemærkninger sige, at den Gang det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) rettede nogle Bemærkninger til mig om disse Forhold, svarede jeg derpaa, og siden har Spørgsmaalene ogsaa været dragne frem under Forhandlingen om de Ændringer, der kunde blive Tale om i Hærorganisationen, og ogsaa ved den Lejlighed havde jeg Lejlighed til at fremsætte Udtalelser herom her i Tinget.

Det ærede Medlem vendte tilbage til Spørgsmaalet om, hvad der havde forarsaget Uroen. Jeg skal ikke fordybe mig i en Diskussion med det ærede Medlem om, hvad der har været Grund til Uroen i forskellige Kredse, efter mit Skøn ganske vist ret snævre Kredse. Det er sikkert, at den er ført frem i den sidste Tid gennem en Pressekampagne. Nu har vi imidlertid faaet Lejlighed til at fremsætte Udtalelser her, og det glæder mig, at det ærede Med-